

beføjelse kunne afbøde de ulemper, der eventuelt vil kunne opstå i forbindelse med skærpelsen, således navnlig, hvor der er tale om ejendomme, der i længere tid har været i slægtens besiddelse, jfr. herved bemærkningerne til forslaget § 19, stk. 1, nr. 3.

Da hensynet til det personlige eje kun i stærkt begrænset udstrækning gør sig gældende med hensyn til ejendomme, der inden for en kortere årrække kan påregnes inddraget til byudviklingsformål, er det foreslået, at landbrugsejendomme, der er beliggende i områder, der ved byudviklingsplan er udlagt til inderzone, frit kan erhverves, uanset om erhververen i forvejen ejer flere landbrugsejendomme. Sådanne erhververen tilhørende landbrugsejendomme, der er beliggende i inderzone, må dog medregnes i antallet af de ejendomme, som erhververen i forvejen besidder, såfremt den pågældende ønsker at erhverve landbrugsejendomme beliggende uden for inderzonen.

Der foreslås alene givet bestemmelser om erhvervelse af ejendomsret over landbrugsejendomme, jfr. dog § 25 om brugeligt pant. Uden for de foreslåede regler falder altså lejerettigheder og andre begrænsede tinglige rettigheder over fast ejendom, bortset fra eventuelle omgængelsesretshandler, jfr. § 32.

Med hensyn til personers erhvervelse af adkomst på en del af en landbrugsejendom har man ikke anset det for påkrævet at iværksætte en formelig erhvervelseskontrol, da erhvervelse af adkomst på en del af en landbrugsejendom kun vil kunne ske under iagttagelse af de i udstykningsloven og de i forslaget kapitler I og IV indeholdte regler.

I stk. 2 indeholdes en nærmere angivelse af, hvad der forstås ved, at en person er medejer af en landbrugsejendom. De foreslåede bestemmelser afviger fra de nuværende bestemmelser i landbrugslovens § 9, hvorefter enhver anpart, som en person eller dennes nære pårørende ejer i en landbrugsejendom, der er i personlig eje, tæller med, uanset anpartens størrelse, og hvorefter på den anden side en person først anses som medejer af en et selskab tilhørende landbrugsejendom, såfremt han og hans nævnte pårørende tilsammen ejer mindst $\frac{1}{2}$ af selskabets kapital. Ved de foreslåede ændringer tilvejebringes ens regler for henholdsvis medejendomsret i en landbrugsejendom i personlig eje og medejendomsret i en landbrugsejendom i selskabseje. Det må forventes, at den landbrugsministeren tillagte beføjelse til at dispensere fra lovens bestemmelser vil blive administreret liberalt i tilfælde, hvor en person, der i forvejen ejer en anpart i en landbrugsejendom, ønsker at erhverve en større anpart i ejendommen,

eller hvor en person, der i forvejen kun fuldtud ejer én landbrugsejendom og derudover en mindre anpart i en anden landbrugsejendom, ønsker at erhverve en tredje ejendom, eller hvor der er tale om en relativt mindre aktiebesiddelse, og en streng håndhævelse af lovens bestemmelser vil indebære en uforholdsmæssig stor økonomisk opofrelse for den pågældende.

Efter de gældende bestemmelser er der ikke fastsat nogen begrænsning med hensyn til antallet af navngivne personer, der i fælleskab kan erhverve adkomst på landbrugsejendomme, og der har således hidtil intet været til hinder for, at et — eventuelt meget stort — antal navngivne personer i fælleskab har erhvervet adkomst på en landbrugsejendom. Sådanne erhvervelser har i visse tilfælde fundet sted med henblik på senere udstykning til parcelhusbebyggelse af landbrugsejendomme, beliggende uden for de områder, der er udlagt til bebyggelse. Da der herved kan skabes betydelige vanskeligheder for planlægningsmyndighederne, og da der herved i øvrigt let vil kunne ske en forflygtigelse af det personlige ejerforhold, er det i stk. 3 foreslået, at der med hensyn til erhvervelse af anparter i en landbrugsejendom fastsættes den almindelige begrænsning, at sådan adkomst ikke må erhverves uden landbrugsministerens tilladelse, såfremt antallet af parthavere i ejendommen efter erhvervelsen vil overstige 5. Denne begrænsning finder anvendelse, uanset om der er tale om personer, der ikke i forvejen er ejere eller medejere af en landbrugsejendom.

Til § 17.

Erhvervelse ved køb er af den alt overvejende praktiske betydning, når henses til formålet med forslaget erhvervelsesbestemmelser. Man har derfor anset det for ubetænkeligt at foreslå erhvervelser ved arv, ved overtagelse til hensiddens i uskiftet bo eller ved deling af fællesbo undtaget fra lovens bestemmelser.

Ud fra ønsket om at modvirke, at der samles betydelige jordbesiddelser i enkeltmands eje, har man anset det for påkrævet, at erhvervelse af mere end 2 landbrugsejendomme i øvrigt principielt undergives dispensationsregler.

Undtagelse herfra er dog i stk. 2 foreslået med hensyn til de landbrugsejendomme med grundbeløb på 56.000 kr. og derover, på hvis blad i tingbogen der er foretaget frigørende notering i henhold til bestemmelsen i den nugældende landbrugslovs § 11, stk. 1, sidste punktum, idet der i forbindelse med de pågældende ejendommers „frikøb“ i henhold til nævnte bestemmelse må anses at være skabt en